

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.82/2011/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2012. szeptember 05. napján megtartott fellebbviteli nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2011. május 04. napján kihirdetett KB.I.23/2011/9. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottat az ellene segítségnyújtás elmulasztásának a segítségnyújtásra egyébként is köteles személy által elkövetett büntette (Btk.172.§ (1), (3). bek. I. tétele) miatt emelt vád alól **felmenti**.

A katonai mellékbüntetés kiszabását, a halmazati büntetésre való utalást, továbbá a részletfizetés idejére vonatkozó ítéleti rendelkezéseket **mellőzi**.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, amelyet a katonai ügyész a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül jelenthet be.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2011. május 04. napján kihirdetett KB.I.23/2011/9. számú ítéletével **vádlottat** a Btk.172.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés I. tétele szerint minősülő segítségnyújtás elmulasztásának a segítségnyújtásra egyébként is köteles által elkövetett büntette és a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt halmazati büntetésül 90 napi tétel, napi tételenként 2.500 Ft pénzbüntetésre, és 1 évre a soron következő rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítására ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Engedélyezte a pénzbüntetés részletekben történő megfizetését. A vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, az ellen a vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést. A védő a másodfokú eljárás során becsatolt beadványában felmentésre irányuló fellebbezését fenntartotta azzal, hogy

álláspontja szerint a szolgálatban kötelességszegés vétségének törvényi tényállási elemei nem valósultak meg, a segítségnyújtás büntetével összefüggésben pedig arra utalt, hogy a vádlottnak nem volt tudomása arról, hogy a sértettnek bármilyen sérülése keletkezett volna, ezért e bűncselekmény megállapítása terhére fogalmilag kizárt. Amennyiben a másodfokú bíróság nem adna helyt a felmentésre irányuló indítványának, abban az esetben a büntetés enyhítését kérte.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.104/2011. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozott tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményeit is, amelyek álláspontja szerint valós anyagi halmazatban állnak egymással. Egyetértett az elsőfokú bíróság által alkalmazott fő- és mellékbüntetés kiszabásával is, ezért nem látott lehetőséget sem a vádlott felmentésére, sem pedig vele szemben enyhébb büntetés kiszabására.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője fellebbezését továbbra is fenntartotta. A tényállást nem kívánta támadni, azonban felhívta a figyelmet arra, hogy a vádlott következetes vallomást tett azzal kapcsolatban, hogy nem volt tudomása közlekedési balesetről, a sértett azonban vallomásaiban ellentmondásosan nyilatkozott. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem vonható le az a következtetés, hogy a vádlott tudata átfogta volna, hogy a sértett életét veszélyeztető állapot áll fenn. Fenntartotta ezért a felmentésre irányuló indítványát. A kiszabott büntetéssel kapcsolatban arra utalt, hogy a sértett maga sem kívánta a vádlott megbüntetését és az eljárás önmagában is alkalmas arra, hogy megfelelően visszatartsa a vádlottat hasonló cselekmény elkövetésétől. A vádlott maga is elismerte, hogy tévedett és a szerencsén múlt, hogy ez nem járt komoly következményekkel. A kiszabott pénzbüntetés összegét méltánytalanul súlyosnak találta, ezért amennyiben a bíróság védenca felelősségét megállapítaná, intézkedés alkalmazására tett indítványt.

A vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott védőjéhez és kérte felmentését az ellene emelt vád alól.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az eljáró katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, tárgyalásán a releváns bizonyítékokat számbavette és azok mérlegelésével állapította meg ítéletének tényállását. A másodfokú bíróság álláspontja szerint mérlegelése során logikai hibát nem vétett, indokolási kötelezettségének eleget tett, ítélete mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírlata alapjául.

A vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság részben alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság a katonai bűncselekmény tekintetében az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és helyesen minősítette azt a Btk.348.§ (1) bekezdésében írt szolgálatban kötelességszegés vétségének. E bűncselekmény IV. fordulatát az a katona követi el, aki ő, ügyeleti vagy készenléti szolgálata során a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezést súlyosan megszegi. A vádlott azzal a magatartásával, hogy az általa kapott bejelentés alapján a szükséges intézkedéseket nem tette meg, szándékosan megszegte az ítéletben felhívott, ügyeleti szolgálatára vonatkozó szabályokat. A vádlott által ellátott ügyeletesi szolgálat alapvető rendeltetése, hogy fogadja a bejelentéseket, amely alapján a szükséges intézkedéseket meg kell tennie. sértett által tett bejelentés nyomán semmilyen intézkedést nem tett, nem vizsgálta meg annak valóságtartalmát, e mulasztásával az ügyeleti szolgálat alaprendeltetését hiúsította meg. Ezért helyesen mondta ki a vádlottat bűnösnek az elsőfokú bíróság szolgálatban kötelességszegés vétségében.

A Btk.172.§ (1) bekezdésében írt segítségnyújtás elmulasztásának bűncselekményét az valósítja meg, aki nem nyújt tőle elvárható segítséget sérült vagy olyan személynek, akinek az élete vagy testi épsége közvetlen veszélyben van. A büntetés a (3) bekezdés szerinti büntett miatt 3 évig terjedő szabadságvesztés, ha az elkövető segítségnyújtásra egyébként is köteles. E bűncselekmény tiszta mulasztásos bűncselekmény, amely kizárólag szándékosan valósítható meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács tévedett, amikor az irányadó tényállásból azt a következtetést vonta le, hogy a vádlott szándékosan valósította volna meg ezt az élet és testi épség elleni bűncselekményt.

Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásában helyesen rögzítette, hogy a sértett telefonon beszélt az ügyeletesi szolgálatot ellátó vádlottal. E beszélgetés során nem közölte, hogy közlekedési baleset történt és azt sem, hogy bármilyen sérülést szenvedett volna. Ítélete szerint a sértett annyit mondott el, hogy az út melletti vizesárokban tartózkodik, ahonnan nem tud kimászni, ezért a tűzoltók segítségét kéri.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezen információk alapján a vádlott tudata nem fogta át teljes bizonyossággal, hogy a sértett élete vagy testi épsége közvetlen veszélyhelyzetben van. Ennek oka gondatlansága volt, mivel magatartása következményének lehetőségét azért nem látta előre, mert a tőle elvárható figyelmet és körültekintést elmulasztotta. Az irányadó bírói gyakorlat szerint (BH 1985/457., BH 1990/203., Bjd.4127, 6405. számon közzétett eseti döntések) a segítségnyújtás elmulasztásának bűncselekménye csak akkor róható az elkövető terhére, ha teljes bizonyossággal meggyőződött arról, hogy a segítségnyújtásra szoruló személy élete vagy testi épsége közvetlen veszélyben van, és nem nyújt tőle elvárható segítséget a bajba jutottnak. Amennyiben gondatlansága miatt nem ismeri fel a veszélyhelyzetet, e bűncselekmény nem róható a terhére. Figyelemmel arra, hogy az irányadó tényállás alapján nem állapítható meg, hogy a vádlott e felismerés ellenére mulasztotta el a segítségnyújtást, a Fővárosi Ítéltábla Katonai

Tanácsa **vádlottat** az ellene a Btk.172.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés I. tétele szerint minősülő segítségnyújtás elmulasztásának a segítségnyújtásra egyébként is köteles által elkövetett bűntette miatt emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdés a/ pontjára figyelemmel, a Be.331. (1) bekezdése alapján bűncselekmény hiányában felmentette.

A másodfokú bíróság a felmentő rendelkezésre figyelemmel, részben alaposnak találta a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezést.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket és nem tévedett, amikor a vádlottal szemben a Btk.87.§ (2) bekezdés e/ pontjának alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés napi tételeinek száma arányos a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyával és a napi tétel összegének törvényi minimumban történő meghatározása is méltányos, amely megfelel a vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyainak. Enyhébb főbüntetés vagy intézkedés kiszabását a másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak, mivel az már nem szolgálná a Btk.37.§-ában írt büntetési célokat.

A másodfokú bíróság azonban a büntetési célok elérése érdekében nem tartotta szükségesnek katonai mellékbüntetés alkalmazását, ezért a rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítását mellőzte.

Figyelemmel a másodfokú bíróság felmentő rendelkezésére, mellőzte a halmazati büntetésre történő utalást. Az elsőfokú bíróság a pénzbüntetés megfizetésére törvényesen engedélyezett részletfizetést, azonban a teljesítés esedékességére való rendelkezést, mint nem rendelkező részbe tartózt a másodfokú bíróság ugyancsak mellőzte.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A másodfokú bíróság határozata ellen a Be.386.§ (1) bekezdés c/ pontja alapján van helye fellebbezésnek.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2012. szeptember 05.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

A kiadmány hitel  l:
Horváth Judit
tisztviselő